

ció S. *Vernetense*, creació impopular merament ocasional, d'escribes (que no pot donar pretext per confondre *Serravernet* amb *Bernadell*) (cf. el *rivus Vernadese* que documento en *Vernet* i).

¹ Hi cau fins i tot Pere Vidal (*Le Vernet, Guide Pyr.Or.*, 273), no estrany perquè era gavatx del Fenollet, i molt afrancesat. L'ús correcte rossellonès distingeix entre aquest i *El Vernet* II, suburbi de Perpinyà; ajudant-hi probt. la distinció, en aquest, del *Baix* i *Alt Vernet* (que invitava a introduir-hi article). Ponsich distingeix correctament en la seva *Top.*

Verna, Vernadals, Vernassa, Verneda, Vernedes, Vernedot, Vernet, V. Vern Vernissa, V. vol. I, 293 Vernitxa, V. Vernós, Vernosa, Verntallat, V. Vern

VERNANYANOS

Els Vernyanos a la dreta del barranc d'Arenys, el qual baixa dret al poble de Boí des del N. i és diminutiu de *Vèrnia* 'bosc de verns' (damunt les Fontanelles i el Prat del Rector): *VERNIA* -NO, «la petita verneda». Tot aquest trajecte del camí de Taüll és ple de verns, bedolls i altres arbres d'aquesta mena. Potser format amb -NO, el sufix del diminutiu en basc. Cf. *TVBoí* II, 7.

Veros, V. Ve-

VERQUERA / BARQUERA

Petita propietat rústica, propietat privada que un es reserva, mot dialectal provinent del cèlt. *VERKARIA (també *avergeria*) 'conreu o camp reservat per a algú'.

Al Vilosell vaig constatar que el 1936, ja no sabien què vol dir la partida de *Les Barqueres*, però a Sant Pau de Segúries precisaren que una *barquera* era un «terreny bo» (allí hi ha un mas *les Barqueres*, i en singular és el nom d'uns terrenys prop de l'església); a l'Estany, entre Vic i Moià, el nom *les Barqueres* ha substituït el que en deien *les Coromines*, i una *coromina*, m'explicava l'informant, és «un fons de terra que faci una sotalada». A Mirambell prop de Bassella la *Barquera*, no gaire al N. del poble, és una partida on hi ha una bassa i camps. A St. Marçal (anant de Montboló cap al Conflent), vora el *Mas del Còmité* us ensenyen tres verals consecutius, *la Barquera de Dalí*, la del *Mig* i la *de Baix*. A l'Alta Vall de Camprodon n'hi ha moltes, la *Barquera del Cros* i la *de la Sala*, són terres amb conreus vora aquests grans masos, *La Barquera* és un pasturatge o «glever» cap a la

carena de St. Bernabè de Vilallonga, tres més a Tegurà, serrat i camps o bé un pla bastant gran, ple de conreus, i que no fa clot. *DECat.* I, 660.

Vertaient, vol. I, 293 *Vertella, V. Bocabertella La Vesa, V. la Vola Veselga, V. Beselga Vesties, V. Venzilles Vesina, Mala-, V. Belvei Vesola, V. La Vola Vespa, V. Vespella*

VESPELLA

Nom de diversos llogarets, a la comarques del Nordest.

I. Veïnat en el Rosselló, format per diversos masos, avui sobretot una masada entre Òpol i Salses, agre. a aquest municipi, coord. 59 × 641.

PRON. bəspɛlə, a Espirà de l'Aglí (xxv, 135.2): «métairie sise entre Opoul et Espirà, qui avait appartenu à l'abbaye de Fontfroide» (*RLR* LVII, 475).

*MENC. ANT.: S. XII: (RLR xxx, 269); 1315: Vespela (RLR xxx, 268); 1412: «grangie de Vespella»; 1597 en el moment de la invasió «uns vassalls de Mlle. de Durban saquejaren Vespella»;*¹ carta de Perpinyà a Bna. Ponsich (*Top.* 55) troba: *1410: term. de Vespella; 1531: «castrum de Vespella»; i moltes cites de 1183 a 1670, sempre en la forma -ella o -eyla.*

II. Llogaret amb antiga esgl. a la Plana de Vic, a mig camí de Vic a St. Bartomeu del Grau, després de passar Gurb, del qual mun. és agregat: oit *bəspɛlə* al lloc mateix, exc. 45 (1925); id. a Vic, Casac. 1920.

*MENC. ANT. 902: «in kastro Gorbitano, in apend. de Bəspella»² (Dipl. Cat. Vic, 31, §33); 939: «in kastro Gorbitano, in term. de Vespella» (o.c. 160, § 186). En dos docs. de l'a. 960: «afr. Or. in grado Vespella, Mer. in rivo Sorreltios, Occ. Gurbí», «castrum Gorbi villa Rusos --- Pestannas, Occ. in Vespella» (o.c., § 317, 321, pp. 267, 270); 980: «castrum Gurbitano, in ape. Vespella» (o.c. 386, § 461); 982: «Gurbí --- Pestanes --- Vespella» (o.c. 411, § 488a); 1008: «donació a Ripoll de terres en el terme de Gurb, vall de Vespella» (Junyent, *L'abat Oliba*); *S. XII: Vespella* en totes tres relacions de parr. p.p. Pladevall, p. 72; *1255: Sti. Xtofori de Vespela* (CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 386); *1333: «eccl. de Vespella»; 1333: S. Christoph. de Vespella (Misc. Griera* I, 386, 382); *1359: «Sent Salvador de Vespella» (CoDoACA pp. 80 i 82).**

III. En el Solsonès, te. de Pinell, *1031: « --- Pui de Vespella --- cingle --- de Vespela ---»* (doc. lleg. a l'Arx. de Solsona).

IV. Llogaret a l'esq. del Baix Gaià, 20 k. al NE. de